

Župne obavijesti

PRVI ČETVRTAK U MJESECU: svećenički je dan u našoj biskupiji. Pozvani smo u svojim molitvama posebno se spomenuti svih svećenika našega dekanata, naše biskupije i cijele domovine. Molimo Gospodina da ih učvrsti u vjernosti njihovu pozivu, obdari ih svetošću života i podari nova duhovna zvanja. **REDOVITO TJEDNO KLANJANJE NAKON MISE**
PRVI PETAK U MJESECU: prilika je za svetu ispovijed, pobožnost Prvog petka i svetu misu. Pod misom će biti omogućena sveta pričest pod obje prilike. Iskoristimo ovaj milosni dan za pomirenje s Bogom i dostojno primanje Gospodina u Presvetoj Euharistiji. Dodite!
SUBOTA: povodom 35. obljetnice osnutka Specijalne postrojbe Glavnog stožera Hrvatske vojske Bojne Frankopan, u našoj će se crkvi u 10.00 sati slaviti sveta misa za poginule, preminule i žive pripadnike ove slavne postrojbe. Zahvalimo Bogu za dar njihove žrtve i služenja domovini te molimo za pokoj poginulih i preminulih, a živima za zdravlje, mir i Božji blagoslov. Pozivamo sve župljane da se pridruže ovom misnom slavlju. Istoga dana organizirano je i župno hodočašće u Ludbreg, u Svetište Predragocjene Krvi Kristove. Autobus polazi u 7.00 sati, a još uvijek ima slobodnih mjesta za one koji se žele pridružiti. Ministranti putuju besplatno.

POZIVAMO na 5. NACIONALNI SUSRET HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI od 19. do 20. rujna 2026. godine u Osijeku i Aljmašu

Od srca zahvaljujem svim našim dobročiniteljima koji svojim darovima, radom i velikodušnošću pomažu život i djelovanje naše župne zajednice.

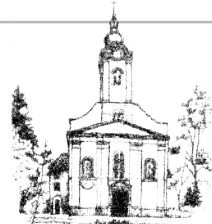
Od srca zahvaljujemo gosp. Milanu Domitroviću, koji već dugi niz godina svojom dobrotom, nesebičnošću i spremnošću za pomoć podupire život naše župne zajednice. I ovoga je puta, kao dar svojoj Župi, vlastitim radom kvalitetno soboslikarski uredio našu župnu dvoranu i dvije prostorije iznad sakristije, čime je pridonio ljepšem i urednijem izgledu naših župnih prostora. Iskreno mu zahvaljujemo na uloženom trudu, vremenu i velikodušnosti. Neka Gospodin, koji vidi svako dobro djelo učinjeno iz ljubavi, obilno nagradi njega i njegovu obitelj svojim blagoslovom, zdravljem i mirom. **Bog ne ostaje dužan – hvala od srca!**

Požar koji je zahvatio područje Omiša i Lokve Rogoznice ostavio je brojne obitelji i pojedince bez domova i osnovnih životnih uvjeta.

Caritas Splitsko-makarske nadbiskupije pokrenuo je akciju prikupljanja pomoći za stradale, kojoj se pridružuje i Caritas Sisačke biskupije, pozivajući sve ljude dobre volje da se, prema svojim mogućnostima, uključe i pomognu onima koji su u požaru pretrpjeli velike gubitke. **Pomoć se prikuplja do 1. rujna 2026. godine.**

Podaci za uplatu: Primatelj: Caritas Splitsko-makarske nadbiskupije – Omiš
IBAN: HR50 2340 0091 5111 9928 6 **Opis plaćanja:** Pomoć za stradale u požaru Omiš

DUH ZAJEDNIŠTVA

PASTORALNI LISTIĆ ŽUPE SV. PETRA, IVANIČ-GRAD
Godina XXVI. - broj 1293 - 30.08.2026.

Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe.

U ono vrijeme: Poče Isus upućivati učenike kako treba da pođe u Jeruzalem, da mnogo pretrpi od starješina, glavara svećeničkih i pismoznanaca, da bude ubijen i treći dan da uskrsne. Petar ga uze na stranu i počeo odvrćati: »Bože sačuvaj, Gospodine! Ne, to se tebi ne smije dogoditi!« Isus se okrene i reče Petru: »Nosi se od mene, sotonu! Sablazan si mi jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!« Tada Isus reče svojim učenicima: »Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mene, naći će ga. Tâ što će koristiti čovjeku ako sav svijet stekne, a životu svojemu naudi? Ili što će čovjek dati u zamjenu za život svoj? Doći će, doista, Sin Čovječji u slavi Oca svoga s anđelima svojim i tada će napolatiti svakomu po djelima njegovim.«

Mt 16, 21-27

1 Čitanje Jr 20,7-9; Prorok Jeremija otvara nam svoje srce i iskreno govori o boli koju proživljava zbog svoga poziva. Bog ga je pozvao da naviješta istinu, ali umjesto zahvalnosti doživljava ruganje, odbacivanje i progonstva. Čini mu se kao da ga je Bog "zaveo", jer je očekivao drukčiji put. Ipak, unatoč razočaranju, ne može prestati naviještati Božju riječ. Kad pokuša šutjeti, osjeća u sebi "kao rasplamtjeli oganj zatvoren u kostima". Božja riječ jača je od svakoga straha i svake ljudske slabosti. Ovaj odlomak pokazuje da vjera ne oslobađa čovjeka od patnje, nego mu daje snagu da ustraje. I nama se ponekad čini da vjernost Kristu donosi više poteškoća nego priznanja. No, kada dopustimo da Božja riječ zahvati naše srce, ona postaje izvor snage koji nas vodi naprijed, čak i onda kada je put težak.

Psalam Ps 63; Psalmist izražava duboku čežnju za Bogom. Kao što žedna zemlja čežne za kišom, tako ljudsko srce čežne za svojim Stvoriteljem. Ništa na ovome svijetu ne može ispuniti čovjekovu najdublju glad osim Božje ljubavi. Psalam nas poziva da prepoznamo kako je molitva više od izgovorenih riječi – ona je odnos ljubavi. Tko je iskusio Božju blizinu, zna da je ona vrijednija od svih zemaljskih dobara. Zato psalmist kliče da su Božja dobrota i milost vrijednije od samoga života.

2 Čitanje Rim 12,1-2; Sveti Pavao poziva kršćane da cijeli svoj život učine bogoslužjem. Bogu nije najvažnija izvanjska žrtva, nego srce koje mu pripada. Naš svakodnevni rad, obiteljski život, poštenje, praštanje i služenje bližnjima mogu postati duhovna žrtva koja je Bogu ugodna. Pavao također upozorava da se ne prilagođavamo mentalitetu ovoga svijeta. Kršćanin nije pozvan živjeti prema prolaznim mjerilima uspjeha, moći ili užitka, nego dopustiti da ga Bog iznutra preobražava. Obraćanje nije jednokratna događaj, nego trajni proces obnove uma i srca kako bismo mogli prepoznati i vršiti Božju volju.

Evangelje Mt 16,21-27 Nakon što je Petar ispovjedio vjeru da je Isus Mesija, Isus prvi put naviješta svoju muku, smrt i uskrsnuće. Petar to ne može prihvatiti. On očekuje slavnog Mesiju koji će pobijediti bez križa. Zato pokušava odgovoriti Isusa od toga puta. Isus vrlo odlučno odgovara: "Nosi mi se s očiju, sotonu!" Nisu to riječi odbacivanja Petra, nego odbacivanje napasti da se spasenje ostvari bez križa. Isus pokazuje da ljubav uvijek uključuje žrtvu, a put prema uskrsnuću vodi preko Velikoga petka. Potom Isus upućuje isti poziv svakome od nas: odreći se sebe, uzeti svoj križ i slijediti ga. To ne znači tražiti patnju, nego vjerno nositi životne križeve iz ljubavi prema Bogu i bližnjima. Paradoks Evanđelja glasi: tko želi pod svaku cijenu sačuvati svoj život, izgubit će ga; a tko ga daruje iz ljubavi prema Kristu, pronaći će pravi život. Evanđelje nas snažno podsjeća da kršćanstvo nije put lagodnosti, nego put ljubavi. Križ nije znak Božje odsutnosti, nego najveći znak njegove ljubavi. Upravo po križu Krist otvara vrata uskrsnuća, a svakoga svoga učenika poziva da mu s povjerenjem ide tim putem.

Petar je naime prethodno potvrdio da je Isus Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga. Isus je potom objasnio što to znači biti Pomazanik: da to znači biti odbačen, trpjeti i umrijeti te potom uskrsnuti. Najavljuje stvari koje su morale šokirati njegove prijatelje jer ako je on zaista očekivani Mesija poslan s neba, onda bi trebao zavladatai kao kralj i pobjednik, a ne biti ubijen. I ponovno je Šimun, novim imenom Petar, taj koji se usudi progovoriti u ime ostalih učenika.

Sigurno je i to razlog zašto je baš on izabran za predvodnika, jer se ne boji reći što misli, jer istupa naprijed ispred ostalih. Samo ovog puta njegove riječi nisu bile u Božjem duhu. Po-kušao je on čovjek ispraviti i poučiti Sina Božjega što treba činiti, a nije ni svjestan da se time suprotstavlja njegovu planu spasenja. Kao da bi on znao bolje od Isusa što je Božja volja. Onaj koji je ispovjedio vjeru u Krista i prozvan stijenom, sada je protiveći se Isusovoj mucu, smrti i uskrsnuću postao sotona i sablazan. Zanimljivo je da Isus koristi tu riječ sablazan, koja je u evanđelju na originalnom grčkom zapisana kao skandalom što doslovno znači kamen spoticaja. Znači Petar je i dalje stijena, ali kao da je izgubio ulogu onoga koji nosi Crkvu te postao kamen-stijena koja se opire Božjoj volji. To je identitet Petra, ali i svih nas ljudi: u jednom trenutku možemo ljude privlačiti vjeri, a u drugom možemo priječiti drugima pristup Bogu. To je i stvarna opasnost, da ono što smo primili od Boga koristimo protiv njega. Stoga bez obzira na naše talente i uspjehe, bez obzira na visoke službe koje imamo u Crkvi ili društvu moramo uvijek biti ponizni učenici i vjerno slijediti put kojim nas Bog želi povesti. A to je, kao što znamo, put do Uskrsa, ali je isto tako put križa. I ova nesuglasica koja je nastala između Isusa Krista i apostola Petra postala je prigoda da Isus progovori o tome putu kršćanina, putu odricanja samoga sebe i uzimanja svoga križa. Premda je Isus bio vrlo strog prema Petru, izgleda da mu to nije uzeo za veliko zlo. Dobro zna da njegovi učenici razmišljaju zemaljskom logikom i daje Petru i svima nama priliku shvatiti da naš život nije vezan samo uz ovaj svijet, da postoji jedan viši cilj kojemu mora-mo težiti. Čovjek može zagospodariti cijelim svijetom, a ipak izgubiti svoj život i tada mu nije ništa vrijedila sva zemaljska slava. Pobožni jednostavni ljudi u svojim mukama i križe-vima, mudro će reći: Isus je trpio, pa moram i ja! I to je jedna vrsta ispovijesti vjere, svje-dočanstvo da u vjeri proživljavaju i dobro i zlo, svaku životnu okolnost i da je to sve na Božju slavu. Poznata je drevna legenda o Petru. U vrijeme velikih progona kršćana koje je provodio rimski car Neron, kršćani su bili u velikoj opasnosti. Tako je i Petar u strahu od trpljenja i smrti odlučio pobjeći iz grada. A i drugi kršćani su ga savjetovali da potajno na-pusti Rim kako bi nastavio širiti Evanđelje smatrajući da je korisniji Crkvi živ nego mrtav. I Petar je žurno krenuo viom Appia - Apijskom cestom, no na samom izlazu iz vječnoga gra-da, ukazao mu se Krist koji je išao suprotnim smjerom. Apostol je zbunjeno zastao i upitao ga: "Quo vadis, Domine?" (Kamo ćeš, Gospodine?), a Isus mu je odgovorio: "Idem u Rim, da me opet razapnu!" To je Petra toliko dirnulo te se vratio u Rim, tamo je bio bičevan i potom razapet na križ. Jedino je tražio da ga razapnu naopačke jer se nije smatrao dostoj-nim umrijeti istom smrću kao i njegov Gospodin. Dakle, Petar je na kraju ipak spremno prihvatio trpjeti i, slično Isusu, dao nam primjer da sve u životu primamo iz Božje ruke i njemu predajemo, pa i sam svoj život. Znamo da je Isus Krist nosio svoj križ za nas i naše spasenje, pa tako i mi nosimo naše križeve s ljubavlju za Isusa, jer sve zemaljsko prolazi, a Božja ljubav ostaje zauvijek.

DAN	MISNA NAKANA	SVETAC DANA
PON 31.8.	1900 † Jozo i ob. Vukančić	Sv. Paulin
UTO 1.9.	1900 † Marija Srac, Gordana Ervarčanin † Anuša Malekinušić † Zlatko i Pavao Koronc	Jošua † Mladen Trempetić † Milenka Matković
SRI 2.9.	1900 † Ankica Debeljak	Just
ČET 3.9.	1900 † Josip i Ana Matijević	Sv. Grgur Veliki
PET 4.9.	1900 † Ivica i ob. Mužević, ob. Šprajčak	Sv. Rozalija
SUB 5.9.	1900 † ob. Kajganović	Sv. Majka Terezija
NED 6.9.	800 † ob. Gudelj, Vasilj, Zovko 1000 župna PRO POPULO 1900 † Anuša, Ante, Jozo i Mile Malekinušić, † Katica Trputec	23. NEDJELJA KROZ GODINU

Molitva sv. Majke Terezije

Gospodine, Raspeti i Uskrsli, nauči nas tako živjeti da bismo u svojoj sva-kodnevi već živjeli tvoju puninu. Ti si prihvatio u svojoj poniznosti i strp-ljivosti sve naše ljudske posrtaje kao dio svoga križa i svoje muke. Stoga nam patnje i borbe koje svakodnevno podnosimo pomažu da živimo u dub-ljem zajedništvu s tobom i braćom i postaju nam prigoda za rast. Pomozi nam da se strpljivo i hrabro suočavamo s našim vlastitim životom, puni po-vjerenja u tvoju podršku.

Amen.